

מהחופה - לצבא

„אם אונגליק נמצא בארץ — סימן שכבר קרה אסון למישהו, החליטו כל האנשים שפגשו השבוע את אילן רמזאל, המכונה אונגליק (אסון בידיש). אונגליק היה תמיד יוצר אסונות סביבו. והאסון האחרון שהוא יצר פגע בבחורה אמריקאית שעמדה להתחתן איתו. היא הכינה כבר את שמלת החתונה, את ההזמנות, את העוגה, את העגנים המלאכותיים צבעוניים. או בקיצור — כל מה שדרוש לחתונה אמריקאית טובה. אבל כמה ימים לפני החתונה נעלם אונגליק לאיי בהאמה. הבחורה החלה לחפש אותו. אך מיד אונגליק נעלם לה גם משם. כי הוא שמע בינתיים על המצב בארץ, עלה על המטוס הראשון — והתגייס לצבא.“

מתיחות

כל פעם שהמצב בגבולות נמתח — האהבה ביניהם פורצת מחדש. הוא: מייק פרזנון, קריין הטלביזיה של הבי.בי.סי. הלונדוני, בחור בלונדי, יפהותאר, גבוה. היא: אלה זוהר, צלמת מוכשרת, צעירה, שחורה ויפה מאוד. הם נפגשו בפעם הראשונה בזמן פעולת סמוע. הוא בא ארצה לכסות את הפעולה, הוא פגש בה, התאהב בה, ובילה איתה עד שהמתיחות נפוגה. ואז הוא חזר לאנגליה אל אשתו וילדיו. והאהבה בינו לבין אלה נרגעה. אבל המצב התחמם שוב. הוא חזר ארצה לכסות אותו, והאהבה שלו אל אלה התחדשה. עד לארגעה חדשה.

חייל קרבי

במחלקת הגיוס בירושלים נערך סקנדל. וקטור אריה זקם, מרצה לספרות אנגלית באוניברסיטה של ירושלים, עמד שם וצעק: „מה פתאום הגי"א. אני לא אלך להגי"א. אני רוצה שירות קרבי.“ שלחו אותו מפקיד לפקיד, החליטו בסופו של דבר לשלוח אותו לבדיקה רפואית, וכשנתברר שאכן הוא בכושר מלא, הוא נשלח ליחידה קרבית.

מספר

גילה אלמגור עמדה ברחבה קטנה, ור מסביבה המוני חיילים, עיניים, מלכוכים, לבושי חאקי, הם ישבו סביבה והסתכלו עליה. „הוא יפה, אמר מישהו, „בסרטים יותר“ ציין מישהו אחר.“ „דוקא מאד יפה“ התי עקש עוד מישהו, ובסוף כולם החליטו ל־ חכות ולראות מה היא תעשה.

היא חיכה אליהם במבוכה, השתעלה, פתחה את פיה, ואמרה: „אתם יודעים, אני שתי קנית של הצעות, ולי אין חומר. אבל פשוט לא יכולתי לתת לכם להיות לבד, או באתי אליכם.“ „אז תני לנו את מספר הטלפון שלך, אני חנו נבוא אליך,“ צעק לה חייל אחד. היא חכחה רגע בדעתה, שאלה את עצמה אם הי הצעה היא רצינית או לא, החליטה שכן ו־ אמרה: „המספר שלי זה שתיים שתיים שתיים...“ אבל למרות שווי באמת התי חלת מספר הטלפון שלה, הפסיק אותה חייל חסר סבלנות בצעקה: לא רוצים את מכבי אש, רוצים את המספר שלך.“

אחרי שהסתיימו כל העניינים הפרטים הללו התחילה ההופעה. רן אלירן ליווה אותה, והיא עצמה שרה: „חמש שנים על מיכאל / עברו בריקודים / בטל ישב מי עבודה חפשי מלימודים.“ מה שרק מראה ש־ התכנית באמת היתה מאד לא שיגרתית.

גילה אלמגור

צה"ל שמרטף

היא שרה בכל רחביהארץ במשך שלושה חודשים, ובחווה שחתמה איתם ציפו לה הופעות לעוד חודשים וחצי. עליוה קראה את המברק, רצה איתו ל־ מנהל, ואמרה לו: „קיבלתי צו קריאה מהי ארץ, אני מוכרחה לחזור. אני צריכה להי־ תייצב בצבא.“

„הילדה מתנגעת. המלחמה מתקרבת“ היה כתוב במברק, שהגיע אל עליזה עזיקרי, בתחילת השבוע שעבר. זה היה באמצע הופעתה בדרום־אפריקה.

עליזה עזיקרי

המנהל הסתכל עליה בהומור, ושאל אותה: „מה, הם לא יסתדרו בלעדיו? את גנראל סמן? אבל ההומור שלו לא עזר לו, ועליוה הגיעה ארצה ביום החמישי האחרון. היא אמנם לא התגייסה לצבא, כמו שהסבירה למנהל שלה, אבל כבר למחרת היא הופיעה בפני חיילים.“

בארץ לא חסרות לה בעיות: מזה שבוע שנים, מאז גיל שש־עשרה, היא נשואה ל־ שחקן נסים עזיקרי מהבימה, ועכשיו היא מתכוונת להתגרש ממנה. „אנחנו נפי־ רדים, וחוזרים, ונפרדים וחוזרים. קשה ל־ היפרד כשיש ילדה קטנה מקסימה כזאת.“ היא אומרת ובינתיים היא מנהלת רומן עם הזמר אריס סאן.

וכיוון שהעניינים קשים, ואין להשיג היום שמרטף, התי הצבא שחווה בהופעות שלה משמש גם כשמרטף ובתה הקטנה, המצטרף־ פת אליה לכל הופעותיה.

מלון צבאי

„תביא מפות.“ אמר האחראי אל החייל. „זאת המזלג שמים בצד שמאל, כמה פעמים צריך ללמד אותך את זה? ואל תשכח את הפרחים!“

יוסי כנאי, שמואל שי, אבנר חזקיהו וזהקת הפרברים, לא הבינו מה קורה להם. עד ארוחת־הערב נדמה היה להם שהם נמצאים בבסיס צבאי ומבדרים את הי־ צבא. וכשהגיעו לארוחת־הערב, נדמה היה להם, משום מה, שהם נמצאים במלון מפואר.

החיילים הגישו להם את המנות מצד שמאל, כשעל זרועם מונחת מפת צחה, הי־ שולחן היה נקי ומסודר, וערוך לפי כל כללי הטקס. בסוף הם לא התאפקו, והלכו למטבח לשאול מי האחראי לכל זה.

התברר שהאחראי על המטבח בבסיס הוא קורט לוי, מנהלו לשעבר של מלון השרון.

לירה לריקוד

גם הצבא רוצה לרקוד. מרבית הדיסקוטקים בעיר נסגרו, חלקם ריקים. כל הרקדנים בצבא, והרקדנים של הצבא רוצים לרקוד.

לכן החליט מחנה צבאי מסויים לפי־ תוח דיסקוטק. הם הביאו פטיפון סטרי־ אופוני, תקליטים, ונשארה רק בעיה פעוטה: מאיפה לקחת את בנות הזוג לריקוד.

הם חיפשו וחיפשו, ומצאו מספר אחיות הנמצאות במחנה. אבל האחיות עובדות, ואין להן זמן לשטויות. לכן החליטו החיילים לתת לירה לכל אחות שתבוא לרקוד.

הלירה השפיעה. האחיות באות, רוקן דות, לוקחות את הכסף ותורמות אותו לוועד־למען־החייל.

הרומן נמשך

מיום שהחמיר המצב, נמצא אריק לביא בבאר־שבע, המשמשת לו, וללהקה החדשה, שישד יחד עם אורי זוהר ושייקה אופיר, כמרכז. משם הם יוצאים להופעות בכל הנוב.

אורי זוהר קופץ משם בכל הזדמנות לתל־אביב, לראות את אשתו ואת בנו. שייקה נשאר שם רוב הזמן, כי לידיה אשתו נמצאת בחוץ־לארץ עם בנו. ואריק לביא נשאר שם, ולא מגיע לתל־אביב, משום שיחד איתו, באותו מלון, מתגור־ רת ידידתו רחל אופי, עמה הוא מנהל רומן בהפסקות, כבר למעלה מי־ שנה.

הרכבנו רשימה לפי הדרגות. בתחילת הרשימה שהיא קיבלה היו רשומים הקצינים, והמשך הרשימה כלל בערך את כל הפלוגה.

תעלה אל חדר

הדרישה המוגברת לבידור צבאי. אילצה את רינה גנור וז'רמן אוניקובסקי להחיש את עצמן כתגבורת ללהקת החמציי־ צים, המופיעה בפני חיילים.

ביום החמישי האחרון הן הופיעו במחנה צבאי, וכל אחת מהן נתנה קטע משלה. רינה גנור החליטה לשיר את השיר הידוע קח את ליבי.

היא לקחה את השיר ללב, ושרה אותו ברצינות, בלווית אילוס־ טרציות:

„כשאני לבדי אני עצובה“, היא שרה בפנים עצובות. „תעלה אל חדר, תעשה לי טובה!“ היא הוסיפה את ידיה בתחינה בפני החיילים, וכדי שלא יענו בכונת השיר, הוסיפה מלים של עצמה: „אתה ואתה ואתה.“ והצביעה על היושבים בקהל.

אבל החיילים לא אהבנים כל כך להבחין בין החיים לאמנות. וכשהשיר נגמר ניגש אליה אחד מהם, מסר לה בשם ה.פ. רשימה, ואמר לה: „כדי שלא יהיה בלגן בחדר שלך, כדי שיהיה סדר,

רינה גנור